

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் முருகப்பதி
 Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

நரே மயையான விமர்சனங்களைச் சந்தித்தபோது மலேமும் மலேமும் எழுத வணேட்டும் என்ற ஆசை ஏற்பட்டதுக் கொண்டிருந்தது. இலண்டனில் வசிக்கும் பொழுது நிலைமை ஒரு குடும்பத் தலைவியாக உருமாறியிருந்தது. கடமகைளின் சூமயையோடு இயந்திரமயமான அந்த நாட்டில் இயந்திரமாக நாமும் மாற வணேடிய துரப்பாக்கியம். இலக்கியம் பசே யாராவது கிடகைக் காட்டார்களா? என நானும், கணவரும் ஏங்குவோம். 1983 களில் அங்கு இலக்கியம் என்பது இல்லை என்பது போல, பணம் சரேப்பது ஒன்றே வாழ்வின் குறிக் கோள் என்பது போன்று எல்லோரும் பறப்பதுபோல எனக்குப் பட்டது. நாடாவிட்டு இன்னொரு நாட்டாக்கு வந்துவிட்டமையால் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள அவர்கள் அப்படிப் பறப்பதும் நியாயமாகக் கிற்ப்பட்டது. எனவே வாழ்க்கையின் உயிர்த்துடிப்பான சிலிர்ப்புக்களைத் தரும் இலக்கியத்தை எந்த ரப்பதில் காணவும் மனமில்லாத, நரேத்தை ஒதுக்க அக்கறைப் படாத ஒரு தன்மை அங்குள்ளவர் மத்தியில் பரவியிருந்தது. இருந்தும் சிறிது காலத்தின் பின் நவசோதி அவர்களின் முயற்சியினால் சிந்து என்றொரு சஞ்சிகை மலம் லண்டனில் இலக்கிய வளம் சரேக்க முனைந்தோம். ஆயின், சினிமாவைப் பற்றி எழுத்தார்கைக் கும் சஞ்சிகைகளையும் மலிவுப் பதிப்புகளையும் காண்டு திரிந்த நம் நாட்டார் நம் இலக்கியம் குறித்துக் காட்டிய அலட்சியம் நவசோதியின் மனத்தை நோகவைத்தது.

இதில் வியப்பென்னவென்றால், அலட்சியம் சயெத்வர்களில் பலர் லண்டன் தமிழ் பாடசாலையில் நம் சிறார்களுக்கு தமிழ் படிப்பித்தவர்கள். ஈழப் பெருமை பசேபவர்கள். நவசோதியின் மறவைடன் சிந்துவும் வளிவருவது நின்று விட்டது. நம்மவரின் போலித் தமிழ் பற்றும் நாட்டின் சளகரியங்களையும் சட்ட திட்டங்களையும் தமக்குச் சாதகமாக கிக்கொள்ளும் தந்திரங்களும் மனதை நோகவைக்க, சில சிறுகதைகள் என பனோவில் மலர்ந்து இலங்கைப் பத்திரிகையில் பிரசுரமாகின. அவற்றில் அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டது " அவசரம் எனக்கொரு மனைவி வணேட்டும் " என்ற சிறுகதை. பல மபித்த தலமைறை எழுத்தாளர்கள் அதைக் குறுநாவல் ஆக்கும்படி என்னை அன்புடன் பணித்துள்ளார்கள். இப்போது நிலைமை அங்கு முற்றிலும் மாறுபட்டாள்ளதை அண்மையில் லண்டன் சனெற போது புரிந்து கொண்டனே.

பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் பார்க்கப் பரவசமாக இருந்தது. நகைகள், சலேகைகள், கார், வீட்டு என்ற வட்டத்தில் ஒரு பகுதியினர் இன்னமும் சூழன்றாலும் இன்னொரு சாரார் இலக்கிய உலகை நன்கு சமத்தை வண்ணம் இருக்கிறார்கள். இதற்கு சான்று பகர்கிறது திரு.பத்பநாப ஐயர் பதிப்பாசிரியராக இருந்து வளிவந்திருக்கும் " இன்னும்பொரு காலடி " என்ற மலரும் அதன் பின்னர் தொடர்ந்துவந்த மலர்களும். 1989 ஆம் ஆண்டு அவுஸ்திரலியாவில் மலெப்போர்ன் நகரில் குடியிறேனனே. அந்த நரேம் கோயில்களோ, அன்றில் இலக்கிய மன்றங்களோ இல்லாததுமீ ண்டும் ஒரு ஏமாற்றத்தை தந்தது. எனினும் ஒரு மணித்தியாலத் தமிழ் வானொலி சவேயையில் தமிழ் மணம் கமழ்ந்து கொண்டிருந்தது. ஏற்கனவே இலங்கை வானொலிக்கு நிகழ்ச்சிகளைப் படத்தை காரணமாக, இங்கும் கதை, கட்டுரை, இலக்கியச் சுவை என்பனவற்றைத் தயாரித்துக் கொடுத்தனே. நான் வதியும் மலெப்போர்ன் நகரில் இலக்கியத்தை விட உரிமைப் போராட்டமே முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது.

மகாத்மா காந்தி எனது முன்னோடி. அவரது அகிம்சை வழியே நான் மதிக்கும் வழி. எனவே உயிர்க்கொலகைளை எந்த விதத்திலும் என்னால் நியாயப்படுத்து

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் முருகப்பதி
 Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

முடியவில்லை. இதன் காரணமாக, தனித்துவமாக நிற்கவண்டிய ஒரு நிலை. வறும் அரகியல் சங்கம் கொண்ட நகரில் சில இலக்கிய நண்பர்களின் துணையுடன் " அலுஸ்திரலேயத் தமிழர் ஒன்றியம் " என்ற அமைப்பை நிறுவி, இலக்கியம் பரப்பினோம். முத்தமிழ் விழா, ஏழு தொடங்கல், மனப்பச்சேசுப் போட்டிகள், நாடக - நடனப்பட்டறைகள், கலை விழாக்கள், பாரதி விழா, இலக்கியக் கண்காட்சிகள் என்பவற்றை நடப்பெறச் செய்தோம். 'அலுஸ்திரலேய முரசு' எனும் சஞ்சிகையை வெளிக் கொணர்ந்தோம். அதன் ஆசிரியராக நான் பணிபுரிந்தேன்.

மக்கள் மத்தியில் தமிழ் மணம் கமழ ஆரம்பித்த பொழுது எங்கே தம் அரகியல் செல்வாக்கு மங்கி விடாமோ, நேர்மையான விமர்சனங்கள் வெளிவந்து தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டும் சஞ்சிகையாக இருப்பதனால் குற்றங்கள் வெளிச்சத்துக்கு வந்துவிடாமோ என்ற ஆதங்கத்தில் பலர் தம் எண்ணிக்கையின் பலத்தினால் மக்களைச் சினேறடையும் பல தொடர்பு சாதனங்களை தம் வசமாக்கி தம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்துக் கொண்டார்கள். அத்துடன் நம்பக்கத்திலும் சில இலக்கிய நண்பர்கள் சேர்ந்து விட்டமையினால் பல இலக்கியத் தொண்டுகளை ஆற்ற எண்ணியும் முடியாமல் போய்விட்டது.

முகஸ்துதி விமர்சனங்களும் தவறுகளை நியாயப்படுத்துவதும் சிறுவயதில் இருந்தே எனக்குப் பிடிக்காதன. சில நிகழ்ச்சிகளுக்கு நடுவர்களில் ஒருவராகப் பணிபுரிய என்ன அழைத்துவிட்டு அமைப்பாளர்கள் நடுநிலமையின்றி நடந்து கொள்ளும்போது என மனச்சாட்சி படும் பாடு அந்த ஆண்டவன் மட்டும் அறிவான். புகழ்க்காகப் பணம் பிடிப்பவள் அல்ல நான். எனவே இவ்வை பல நல்ல விஷயங்களைச் சாதிப்பதற்கு முட்டிக்கட்டையாக இருக்கின்றதே தவிர என எழுத்தலைப் பாதிக்கவில்லை. தமிழ் இலக்கியத்துக்கு என்னால் இயன்றளவு பங்களிப்பை இங்கு செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

எழுத்துச் சூதந்திரம் கொண்ட நாட்டில் வாழ்ந்தும் சூதந்திரமாக எழுத முடியாமல் இருப்பது எவ்வளவு துக்கம் என்பதை அந்த நிலையில் உள்ளவர்களால் தான் புரிந்து கொள்ள முடியும். எனினும் பணிகளாகக் காண சில நல்ல விடயங்களைச் செய்யும் எண்ணம் உண்டு. பிள்ளையார் அருளில் காலப்போக்கில் அது நிஜமாகலாம்.

000000 :00 0000000000 0000000000 00000000000000 00000 0000000 000000000000 ,0
 0000000000000000 ,0 00000000000000 ,0 000 0000000000000000 00000000000 0000000000
 00000000.0 000000,0 00000000000 00000000 000000000000 000000000000 '
 0000000000000000 '0000000000000000 000000000000000000000000000000000000 !!!..00 00000 0000000000
 00000000 0000000000 000000 ..?'

பதில் : அவன் அன்றி ஒரு அணுவும் அசையாது என்பார்கள். நான் அந்தக் கபற்றில் மிகுந்த நம்பிக்கை உடையவன், பிள்ளையார் பால் நிறைந்த பக்தி கொண்டவன். பாரதியார் கண்ணன் பாடலில் கண்ணனை நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனாய் என்று பாடிச் செல்வதுபோல் பிள்ளையார் என வாழ்வின எல்லாமாக இருப்பவர். என வாழ்க்கையில் எந்த ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான சம்பவம் நடந்தாலும் மனம் மூதலில் நன்றிகபறிக் கொள்வது பிள்ளையாருக்கே. அதேபோல் துக்கம் ஏற்பட்டால், கோபம் கொள்வதும் அவரிடம்தான். சிறுவயது தொடர்ந்து என வாழ்க்கைகொழும்பில் கழிந்தாலும் விடாமுறையில் உரம்பராய்

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் மூர்கப்பிபதி
Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

செல்லும்போது அங்குள்ள கற்பகப் பிள்ளையார் கோயிலில் மயெ்சிலிர்த்துப் பல மணி நேரம் நின்றதுண்டா.

என் பற்றோர்கள் அக்கோயில் பால் மிகுந்த ஈடாபாடா கொண்டாடும் மயையும் ஈடாபட வதைத்தார்கள். கற்பகப்பிள்ளையார் கோயிலை மிகவும் சிறப்படையச் செய்ய வேண்டாமென மனதில் விதம் விதமாக ஆசைகள். ஆயினும் சமீபநிலை என் வாழ்வை வளெரிநாட்டில் கொண்டுவந்து மடித்திருக்கிறது. என் வாழ்வின் எல்லாமாக விளங்கும் கற்பகப் பிள்ளையாருக்கே என் மூதல் சிறுகதைத் தொகுதி சமர்ப்பணமாகி அதன் லாபமும் கோயிலுக்கே சேரவேண்டாமென ஆசைப்பட்டனே. அத்துடன் பற்றோர்களே உலகம் என வலம் வந்த விநாயகருக்கு என் தொகுதியினை சமர்ப்பித்தது, என் பற்றோர்களுக்கும் சேர்த்து அர்ப்பணம் செய்த நிறைவினைத் தான் எனக்குத் தருகின்றது.

000000 :00 000000 00000000,0 000000 000000 000000,0 000000000000 000000 00000000000000 0000000000000000000000 0000 000000000000 0000000000000000000000.00 00000 000000000000 0000000000 0000000000 000000..?

பதில் : பணை விடாதுதலை, பணை நிலைவாதம், பணைணியம் என்ற எல்லாமே பணைகளுக்கு முன்னேற்றத்தையும் உரிமைகளையும் பற்றெறுத் தர முன்னையும் விடயங்கள் தாம். சமீபநிலைகள், சமீக அமைப்புகள், தேவையற்ற கட்டாப்பாடாக்கள், பொருளாதாரம் இப்படிப் பணைணை அடிமைகளாக வதைத்திருக்கப் பல காரணங்கள். தன் சூயமான அறிவில், சிந்தனைத் திறனில் இயங்கித் தன்னபை பாதுகாத்துக் கொள்ளும் ஒரு தன்மை கொண்ட வளாகப் பணைணைப் பலப்படுத்து தாமையே இதற்கு முக்கிய காரணம். 'ஒரு பணை கழந்தையைப் படிப்பித்தலே ஒரு நாடா செய்க்குபிய சிறந்த மல்தனம் என்கிறார் மரீஸ் ஓரோக் என்பவர். (Maris O'Rourke - Director Of Education For The World Bank) அத்துடன் அது அவளை மட்டாமல் அவளது கல்வியறிவு ஒரு சமீகத்தையே மாற்றியமைக்க உதவுகின்றது என்கிறார்.

எத்தனை பரே இது பற்றிச் சிந்தித்துப் பணை கழந்தைகளுக்குக் கல்வியறிவு புகட்ட எண்ணுகிறோம்? பள்ளிக்கட்டங்களாக்கா அனுப்பாமல் சிறு வயதிலேயே சமகைகவும் தம்பிப் பாப்பாக்களைப் பராமரிக்கவும் அல்லவா 60 வீ தம் கழந்தைகள் பிரயோசனப் படுத்தப்படுகிறார்கள் கட்டாதுலான ஆசிய நாடாக்களில். ஒரு பணைணின் நிலை குறித்துத் தான் ஒரு தேசத்தின் பெருமை பசேப்படுகிறது. ஆயின், தன் கிழக்கு ஆசிய நாடாக்களில் பல பணை பிரதம மந்திரிகள், பல பணை உயர் அதிகாரிகள் பதவிகளில் இருந்தபோதும் கட்ட மற்றைய நாடாக்களை விட பணைணின் நிலை மிகவும் தாழ்ந்திருப்பதும் இங்குதான் என அறியும் பொழுது எவ்வளவு வேதனையும் வெட்கமும். நாட்டாக்கா நாடா மகளிர் அமைப்புகள் பல இருந்தும் கட்ட, பணைகள் பொறுப்பான பெரிய பதவிகளில் இருந்த போதும் கட்ட, பணைகளுக்கான அடிப்படை உரிமைகளை அல்லது அதிர்யாவசியக் கல்வியை அவர்கள் பெறும் சட்டங்களை அமூலில் கொண்டா வர முயற்சிக்காதது வருத்தத்துக்குரியது.

கடாமையான சில தண்டனைகள் கொண்ட சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருந்தால் பணை கல்வியறிவு அற்று வீட்டில் வதைத்திருக்கும் நிலைமை மாறியிருக்கலாம். "ஐயோ என்னை விட்டாட்டாப் போட்டிங்களே, பிள்ளைகளை என்ன செய்யப் போகிறேன்" இப்படியான ஒப்பாரிகளைத் தான் நம் நாட்டில் கடைக்க கட்டியதாக இருக்கிறது. அதை

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் முருகப்பதி
 Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

விடும்பு கணவனது நினைவுகளை அசைபோட்டு அழும் பண்ணை விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம். காரணம் பொருளாதாரத் தவேை முழுவதற்கும் ஒரு பண்ணை, ஆணைச் சார்ந்து நிற்கக் கூடிய தன்மையை நம் சமூக அமைப்புகள் வதை திருந்தமை. அது மட்டுமல்ல, ஆணைப் பிப்பித்தால் போதும் பண்ணைக்கு உயர்ப்பிப்பு எதற்கு ...? என்ற குறுகிய மனப்பான்மைகள். கணவன் எவ்வளவு கொடுமையானவனாக இருந்தாலும் பணிந்து போகச் சொல்லும் போதனைகள். நியாயமான விவாகரத்தில் தனித்து வாழும் பண்ணை இன்னமும் கீழான பார்வை பாரக்கும் நம் சமூக அமைப்புகள். சீ தனம் கொடுத்து ஒரு பண்ணை ஒருவனுக்கு மனவியாக வண்பிய துர்ப்பாக்கியம் இப்பிப்பல.

ஆயினும், இவற்றில் பல வளிநாட்டில் புலம் பெயர்ந்த நம்மவரிடையே முன்னேற்றம் கண்டுவள எனறாலும், நம் ஆசிய நாடுகளில் பண்ணை அடிமதை தனம் 90 வீ தம் அப்படியே இருப்பது பரிதாபத்துக்குரியது. பண்ணைக்குப் பண்ணை எதிரியாக சீ தனம் தராத மராமகளை அகால மரணமடைய வகைக்கும் மாமிமாரர்கள், வாழாவட்டியாகும் மாமிமாரர்கள், நம் இலங்கை, இந்திய நாடுகளில் தானே ஏராளம்.

விபச்சார விடுதிகள் நடத்துபவர்கள் கூட கூடுதலாகப் பண்ணைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இது ஒருபுறம் இருக்க, பண்ணை தாய்மையுற்றவாடன் சில மாதங்களில் Ultrasound மில்லம் என்ன குழந்தை? எனத்திரிந்து பண்ணை குழந்தையானால் கருவிலே சிதைத்துவிடும் கணவன்மாரர்கள் வளிநாட்டில் கூட இருக்கிறார்கள் என்பது கவேலத்துக்குரியது. லண்டனில் இரண்டாவது குழந்தைப் பற்றுக்காக றோஸ்கலர் உடும்புக்களும் 'வியாபினி' என்ற பண்ணை குழந்தையின் பெயரமனதில் கொண்டும் நான் சலெல்ல, எனக்கு என்ன குழந்தை பிறக்கப்போகிறது என்பதை வதைதியர்கள் கட்சி வரை சொல்ல மறுத்து விட்டார்கள். பண்ணை குழந்தை எனத்திரிந்ததும் ஒரு இந்தியப் பண்ணை அதனை அழிக்க முயன்றதே இதற்குக் காரணம்.

ஆயின், எமது வணைடுதலையும் மீறி, எமக்கு ஆண் குழந்தையும், ஆண் குழந்தை வணைடுமன்ற ஓர் இந்தியப் பண்ணைமணிக்கு பண்ணை குழந்தையும் ஓரே நாளில் பிறந்தன. அந்த இந்தியப் பண்ணைமணி தனக்குப் பிறந்தது மின்றாவதும் பண்ணை குழந்தையே என அறிந்ததும் தாய்ப்பால் கூட கொடுக்காத இரவு முழுவதும் அழுது கொண்டிருந்ததாகவும், தான் அவள் அருகிலயே இருந்து ஆறுதல் சொன்னதாகவும் நரேஸ் கூறி, ஏன் பண்ணை பிள்ளை என்றால் இப்பி வறெக்கிறீர்கள்..? என என்னகைக் கேட்டபோது, பண்ணை விடுதலையின் முதல் எதிரியார்..? என்ற சந்தகேம் எனமனதில். பண்ணை குழந்தை என்றால் பாதுகாக்க வணைடும், சீ தனம் கொடுக்க வணைடும், கணவனின் வறெப்புக்கு உள்ளாகி வாழா வட்டியாகிவிட்டால், மீண்டும் தாமதே பராமரிக வணைடும் என்றதவறான எண்ணங்களும் தான் இன்னமும் பண்ணை கீழ் நிலகைக்குத்தளளுகின்றன. பண்ணைகள் மனதில் கூட. இல்லையாயின் மதத்தின் பரோல் கொடுமையை செய்யப்படும் பண்ணைகளின் வாழ்வுக்காகப் போராடி, பண்ணை உரிமகைக் குரல் எழுப்பிய தஸ்லிமா நஸ்ரின் என்பவளின் மரணம் முன்மொழியப்பட்டபோது, பங்களாதேஷ் ஜனாதிபதியாகவும் எதிர்க்கட்சித் தலைவியாகவும் இருப்பணைகள் தானே பதவி வகித்தார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல பண்ணைகின் கன்னித் தன்மையையும் புனித்த தன்மையையும்

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் மூர்கப்பதி
 Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

உறுதிப்படுத்த இன்னமும் சில இடங்களில் மதத்தின் பரோல் சடங்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்குத் தாய் ஸ்தானத்தில் இருந்து பண்ணை உடந்தையாகவும் இருக்கிறாள். பண்ணை பண்ணை உயர்வாக எண்ணும் மாற்றம் மனதில் மலர் வளையும்.

தனக்குப் பிறக்கப்போவது பண்ணை குழந்தை எனத் தெரிந்து கணவன் கருச்சிதவை செய்வ நின்றதால் அதை எதிர்த்து நிற்கும் தரையம், அதை வெளிக் கொண்டு வரும் தரையம், வளர்க்கக் கட்டிய தரையம் இவை பண்ணை மனதில் ஏற்பட வளையும். திரும்பம் என்பது ஓர் ஆணையோ பண்ணையோ மூழ்கியதையே செய்வும் ஓர் அநுபவம். சந்ததி தழைக்க நம்மவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டுக்கோப்பான உறவுமுறை. இளமையில்லும் மூதுமையில்லும் தனித்து நிற்காமல் இன்பதுன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள உதவும் சாதனம் என்ற வகையில் புரிந்து கொள்ள வளையும் தேவிர, அதுவே உலகமாக அதை விடுத்து உலகில் ஒன்றுமேயில்லை என்பது போல பண்ணை நின்கைக் தலைப்படுவதும் அடிமசை சாசனம் எழுதிக் கொடுத்ததைப் போல நடந்து கொள்வதும் தான் கட்டிய அடிமதை தனத்துக்கு வழிகோலுகின்றது.

எனவே கல்வியறிவும், தானே தன் காலில் நிற்கக் கட்டிய தரையமும் பண்ணை விடுதலையின் ஆரம்பக் கட்டங்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

000000 :0 000000000 00000000000000 000000 000000000000 000000000000 0000000000 0000000000000000000000..?

பதில் : ஓர் பண்ணை இரூப்பதினால் பண்ணினது உணர்வுகளை அவர்களது செயல்களை கட்டுதலாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. சில பணிகள் தாமதே முன்வந்து தம் துயரை என்னுடன் பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலம் ஆறுதல் அடைகிறார்கள். பல பணிகளோடு பழகுவதன் மூலம் அவர்களது பிரச்சினை தெரிகிறது. தெளிவாகிறது. அப் பிரச்சினைகளை கதைகளாகவோ, அன்றில் கட்டுரைகளாகவோ கற்பனை வடிவத்தில் வெளிவந்து பிரச்சினைகளை மற்றவர்களுக்கு இனம் காட்டுகின்றது. நான் என்தொகுதியில் குறிப்பிட்டது போல, எனவொரு கதைக்கும் பின்னால் ஒவ்வொரு உண்மையான கதை உண்டா. அவை பண்ணை பற்றியதாக இருக்கும் படத்தில் சில சமயம் அவளது துயரை அப்படியே முன் வகைகின்றன. சில சமயங்களில் என்னத அந்தப் பண்ணை ஸ்தானத்தில் நிலை நிறுத்தி நான் ஆகும் படத்தில் எப்படி அந்தப் பிரச்சினைகளை கையாண்டிருப்பேன் என்று கோட்டு காட்டுகின்றன.

என்கதைகளில் உலகும் 'வித்யா' என்ற பண்ணை பாத்திரம் நான் காண விரும்பும் புதுமைப் பண்ணை விமபம். 'விவகாரங்கள்' என்ற உங்கள் பத்தத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, பண்ணை செய்வது எல்லாமே சரி எனத் தலையாட்டி விடுபவள் அல்ல நான். அளவாக கதிகமான சூதந்திரத்தை கையில் எடுத்துக் கொண்டு

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் மருகப்பதி
Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

தலகைசுனியும் படியான பல காரியங்களை நம் பணிகள் வளரி நாட்களில் செய்வதையும், அதற்குப் பண விடயத்தைச் சாக்காகக் கொண்டு நியாயப்படுத்துவதையும் பார்க்கும் பொழுது வேதனையாகவும், அவமானமாகவும் இருக்கின்றது. இவகைகளைக் கண்டித்து எழுதுவதற்கும் தயங்குவதில்லை. ஆயின, ஒரு பண்ணைக்கூரிய அடிப்படை வசதிகள் அமைத்துக் கொடுத்துள்ள வளரிநாட்டில் வாழ்ந்தும் கபிட ஓரிரண்டு பணிகள் மெல்போர்னில் தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளார்கள்.

காரணம் குடும்பப் பிரச்சினை. கணவனது அன்பு வேறு பண்பால் திரும்பிவிட்டமே. சிந்தித்துப் பார்த்தால் எவ்வளவு அற்ப விடயங்கள். இப்படி ஆண்கள்தாம் தமது பலம் எனப் பணிகள் நிரப்பிப்பதுதான் பண்ணின் நிலை இன்னமும் தாழ்ந்து கொண்டிருப்பதுக்காக காரணம். ஜேர்மன், கனடா, சுவீஸ், பிரான்ஸ் போன்ற நாட்களில் நம் பணிகளின் நிலை பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம். நஞ்சுருந்துதல், புகையிரத வண்டிக் குள் தலையைக் கொடுத்தல், தடிங்கிச் சாதல். ஆசிய நாட்களில் இருந்து வரும் பல பணிகளுக்கு வளரிநாட்டில், பணிகளுக்காக அமைந்துள்ள அடிப்படை வசதிகள் பூரிவதில்லை. எனவே மகளிருக்கான அமைப்புகள் எழுதுவதோடு நேரடியாக அவர்களிடையே செல்ல முடியாமாயின் அவர்களது பிரச்சினையைக் கேட்டறிந்து அதற்கான தீர்வுகை காணலாம்.

இப்படியான தற்கொலைகளைத் தடுக்கலாம். எனவரையில் எனக்குத் தெரிந்த பணிகளின் வாழ்க்கையில் பிரச்சனைகள் ஏதும் ஏற்பட்டால் கபிட்ய வரையில் தலையிட்டு அவற்றைத் தீர்க்க முயல்கின்றனே. இந்த நேர்காணலைப் படித்துவிட்டு, வளரி நாட்டுப் பணிகள் தமது பிரச்சினையை என்னிடம் சொல்ல விரும்பினாலோ அல்லது எழுத்து வடிவத்தில் தர விரும்பினாலோ, என்னோடு தொடர்பு கொள்ளலாம்.

000000 :0 0000 0000 00000000 00000000000000 0000000000000 000000000000 00
0000000000000000 ?

பதில் : மகளிருக்கான அமைப்புகள் வேறுமனதே தாங்கள் சந்தித்துக் கொள்வதினால் பெரிய நன்மைகள் நடப்பெற்றுவிட முடியாது. ஜேர்மனியில் இருந்து அண்மையில் மெல்போர்ன் வந்த தவோ என்பவர் தாம் பணிகளுக்கான அமைப்பை தம் நாட்டில் நடத்தியும் ஏராளமான தற்கொலைகள் எனக் கவலைப்பட்டார். இதற்கான முக்கிய காரணமே, அவை தெளிவாக விளம்பரப்படுத்தப்படாமே. இரண்டாவது இவர்கள் நேரடியாகப் பிரச்சினைக்கூரியவர்களிடம் செல்ல முடியாமே. அடுத்து **Counselling** என்ற அமைப்புகள் இங்கு கபிடயலாக உண்டு. இந்த அமைப்பில் பலதரப்பட்ட பிரச்சனைகளைக் கையாள வேண்டிய பக்குவத்தை அறிவுப்பிரவாகச் சொல்லித்தரப் பயிற்றுப்பட்ட உத்தியோகத்தர்கள் (**Counsellors**) இங்கு அங்கம் வகிப்பார்கள். இவ்வமைப்பு நம் நாட்டு மக்களுக்கான தீர்வுகளை சொல்லித் தருவது மிகவும் கஷ்டம் என நினைக்கிறேன். காரணம் நம் வாழ்க்கை முறை முற்றிலும் அவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டது. எனவே நம் நாட்டுப் பணிகள் (இதயசுத்தி, மனித நயேம், இரகசியத்தை காப்பாற்றும் எண்ணம் கொண்டவர்கள் மட்டும்) இப்படியான பயிற்சிகளைக் கைக்கொண்டு அப்படியான உத்தியோகத்தர்களாகப் பணியாற்றினால் பல பணிகள் உறவினர்களிடம் சொல்ல

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் மறுகப்பதி
Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

முடியாத பல பிரச்சினைகளை இவர்களிடம் கபறி ஆலோசனை பற்றி தம் வாழ்வை இனிதே நடத்திச் செல்லலாம். இப்படிப்பட்ட உத்தியோகத்தர்களாகப் பயிற்றப்பட்ட பணிகள் மகளிருக்கான அமைப்புகளில் அங்கம் வகிப்பதும் நன்று.

பணிகளுக்கு மட்டுமல்லாது, எல்லாத் தரப்பினருக்கும் இவ் அமைப்புகள் நன்மை பயக்கும். நம் இலங்கை நாட்டில் கபிட இப்படியான அமைப்புகள் அமைக்கப்படுவது வரவிற்பதற்குரியது. நன்மை பயக்கும் என்றே நான் கருதுகின்றனே.

000000 :00 000000 000000 0000000000 000 000000000000 000000 000000000000000000 .0
0000000000 00000000000000 000000 000000000000 0000000000 000000000000000000 .0 0000
00000000 0000 000000000000 00000000 00000 000000000000 00000000 00000000000000
0000000000000000 ..?

பதில் : பாலையும் நீரையும் பிரித்து உண்ணும் அன்னப்பட்சி நம் வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடத்த ஒரு நல்ல வழிகாட்டி. எதிலுமே எங்குமே நல்லவற்றை எடுத்துக்கொண்டு தீயவற்றைத் தள்ளி விட்டோமேயானால் கவலையில்லை. அந்த விதத்தில் பார்க்கப் போனால் நம் மரபில் கபிட ஒரு சிலதான் தவிர கப்படல் வண்டும் என்ற பத்தினுள் அடையுக்கின்றன. அமைதியான காலநேரத்துக் கடவுள் வணக்கம் மனதுக்கு நிம்மதியைத் தர மறுக்குமா..? அன்றில் முற்றத்து மக்களோடும் நடுசை நிறைபுதை இல்லையென்று சொல்லி விட முடியுமா..? அழகான மக்களோடும் நடுசை நிறைபுதோடும், அரிசிமாப்ச்சி புழுக்களுக்கு உணவாகவும் அமைகின்றது. இங்கு அழகும் ஈகையும் ஒன்றாகப் பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்றன. இப்படியாகக் காலநேரத்து முதல்கண் அயரம் வரநாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய கடமைகளை, அன்றில் பண்டிகைகளை, சமயத் திருவிழாக்களை, உறவினர் வீட்டு விசேஷங்களை, சடங்குகளை, எவற்றையுமே ஓர் உள்ளாரந்த அரத்தத்துடன் தான் நம் 'மரபு' சொல்கிறது. அமைதியான காலநேரத்துச் சின்னச் சந்தோஷம் பல சந்தோஷங்களை நம் மனதில் ஏற்படுத்துவது வழிவகைகின்றது எனச் சொல்லித்தரும் நம் மரபு நமக்குத் தெரிவதில்லை.

ஆயின், " அமைதியின்மை உன் வாழ்க்கையினைப் பாழாக்கிவிடும். தியானத்தில் சில மணி நேரம் இருந்து மனதை ஒரு நிலைப்படுத்து. யோகப் பயிற்சிகள் உடம்புக்கு நன்று. சொந்த வீடுகளில் வாய்விட்டுக் கதறி அழுவதன் மஹிமம் மனநிலை பாதிக்கப்படாமல் தவிர்த்துக்கொள்." என்பது போன்ற நம் மரபு விடயங்களை வெளிநாட்டவர் பயின்று அதன் உயர்வை விஞ்ஞான பரீவமாக எடுத்துரைக்கும் பொழுது, அதனை அவர்களிடமிருந்து நம் மவர்கள் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதுதான் வியப்பாக இருக்கின்றது.

முற்றத்து மல்லிகையான நம் மரபில் பல அரிய விடயங்கள் இருப்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சில வேண்டத் தகாதவற்றைக் கண்டுவீட்டு எல்லாமே ஒதுக்கப்பட வேண்டியவை என்ற தவறான கண்ணோட்டம் நன்மை பயக்காது. திருமணத்திற்குப் பின் கபி வாழ்வதைத் தான் நம் மரபு வலியுறுத்துகின்றது. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற உயரிய சுகாதாரமான கட்டுக்கோப்பான உறவு முறையைச் சொல்லித்தருகின்றது. ஆயின், அவற்றைப் புத்தாம் பசலித்தனம் எனக் கபறிக் கொண்டு பலருடன் திரிந்து, சிலருடன் கபி வாழ்ந்து திருமணத்தை அமைப்பதன் மஹிமம் எத்தனை அனாதைக் குழந்தைகள் பாசமற்ற நிலையில், வலது

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் முருகப்பதி
 Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

குறந்த நிலையில் எத்தனை பரீக் கடுமையான நோயுற்ற நிலையில் .

" உன் மனவியை நேசி எயிட்ஸ் வருமா யோசி" இப்படியான வாசகங்கள் இந்தியச் சுவரொட்டிகளில் . இப்படியான மரபு மாற்றம் தவேதானா..? கபீட்டுக் குடித்தனங்கள் பல நன்மகளைச் செய்தன. வறோட்ட கருத்துக்கள் கொண்ட மனித வட்டத்தினுள் மனிதன் சூழ்ந்தால் மற்றவனது கருத்தை மதிக்கக் கற்றுக் கொண்டான் . சகிப்புத் தன்மையை வளர்த்துக் கொண்டான் . பகிரந்து உண்ணும் பண்பை வளர்த்துக் கொண்டான் . கடும்பத்தில் எழும் பல பிரச்சினைகள் அங்குள்ள முதியவர்கள், அநுபவம் வாய்ந்தவர்களால் தீர்த்து வகைக்கப்பட்டன. 'சத்திரம்' என ஒதுக்கி தனித்து வாழும்பட்சத்தில் பல பிளவுகள் . 'நாம்' என்ற தன்மைபோய் 'நான்' என்ற சூயநலம் அங்கு உருவாகி விட்டது.

உறவினர் வீட்டு விசேஷங்கள் என்றால் கபீட அங்கு வறோற்றுமையுற்றவர் மனம் மாறக்கூட ஒரு சந்தர்ப்பமாக. இப்படியாக நம் மரபு பற்றிய விளக்கங்கள் பல. மரபில் உள்ளவை நல்லதாக மாறும் பொழுது மனது சந்தோஷமடைகின்றது. தீயதாகத் திரும்பும் பொழுது வதேனையாக இருக்கிறது. ஆயின், எங்கு வாழ்ந்த போதும் எனது வாழ்க்கை மரபை ஒட்டியதாகத்தான் சலுகின்றது என்பது மனதுக்கு நிறைவினைத் தருகின்றது.

இலங்கையில் வாழ்ந்த போதும் ஜெட்டா, லண்டன், அலுஸ்திரலேயா எனப் பறந்த போதும் கலாசாரத்தில் மாற்றமில்லை. ஜெட்டா எனும் நகரில் (சுவீதி அரேபியா) என்கணவருடன் இருந்தபோது, அங்குள்ள நம் பணிகள் வளியில் சலேவை அணிந்து கொண்டோ பொட்டு வதைத்துக் கொண்டோ திரியமாட்டார்கள் என அறிந்தபொழுது வியப்பாக இருந்தது. அங்கு இருக்கும் வரை சலேவை அணிந்து கொண்டும் நிறைநிறையைக் கங்கும்பொட்டு வதைத்துக் கொண்டும் என்கணவருடன் வீதியிலும் பல இடங்களிலும் வலம் வந்தனே .

என்கணவர் பிட்டிய அலுமாரிக் குள் வதைத்துக் கும்பிட்ட சாமிப்படங்கள் எல்லாம் வளியே வந்து அருள் பாலிக் கும் நிலைக்கு உள்ளாகின. பொங்கலோ சித்திரை வருடப்பிறப்போ நாட்களில் என வாசலலை லண்டனிலும் இங்கும் நிறைத்த மாக்கோலம் அயல்வீட்டு வளையகை காரர்களான 'லவ்லி' எனத்தான் சொல்ல வதைத்தது. இவற்றை எல்லாம் ஏன்குறிப்பிடுகிறனே என்றால், மற்றவர்களைப் புண்படுத்தாத வகையில் இடஞ்சலாக இல்லாத வகையில் நம் மரபைக் கண்டு சலெல்லும் தரையம் நம்மவர்களின் மனதில் ஏற்பட வணேடும் . நம் மரபு பற்றி நமக்கே ஒரு பெருமை இருக்க வணேடும் . அது என மனதில் நிறையவே இருக்கின்றது. அதனைப் பின்பற்றி வாழ்வதால் வாழ்வு நிறைவாகவும் இருக்கின்றது. மாற்றங்களான விரும்பாதவள் அல்ல நான் . நியாயமான மறு மணத்தையும் விதவா விவாகத்தையும் சந்தோஷமாக உள்ளாங்கிக் கொள்கிறனே - மரபின் பாரிய மாற்றமாக. ஆயின், என வாழ்க்கையை 'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி' என்ற ரீதியில் அமகைக் வணேடும் என்பதில் நிறைவு கொள்கிறனே மரபு வழியில் . இந்த வழியில் தான் 'மரபு' என வாழ்வில் இடம் பெறுகின்றது. எனினும் இலங்கையில் பிறந்து வளரிநாட்டில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நானும் கணவரும் மரபை ஒட்டி வாழ்வது வியப்பாகக் கரியது அல்ல. ஆயின், வளரிநாட்டில் பிறந்த எம் குழந்தைகள் மரபைப் பின்பற்றி அதன்படி வாழ்ந்தால் அதுதான் பாராட்டுக் கரியது என நின்கைகிறனே .

00000.000000000 0000000000 - 0000000000 000000000000: "000 0000 000000000000 000000000000 000

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர்: எழுத்தாளர் மருகபதி
Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

(000000:0000000000 00000000000 -00000 00000000 1999)
000000000 0000 000000000 0000000000000:00000000000 00000000000

letchumananm@gmail.com